Dinsdag, 30 Maart 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 8864

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Montgomery verovert Gabes.

Gehele Tunische front in beweging.

Besprekingen in Washington over strategie in Stille Oceaan.

Catroux genoemd als mogelijk Hoofd van nieuwe Frans Unie.

CHURCHILL MAAKT VEROVERING VAN GABÈS BEKEND.

Premier Winston Spencer Churchill maakte bekend, dat de Geallieerde voorhoede hedenmorgen door Gabès gepasseerd is. Als volgt verklaarde de Premier: „Volgens de laatste inlichtingen, die in mijn bezit zijn, hebben wij El Hamma gisteravond bezet en zijn onze voorste strijdkrachten hedenmorgen door Gabès gepasseerd. Het zijn de Nieuw-Zeelandse troepen, die reeds door Gabès gepasseerd zijn. Zij zijn op het ogenblik in contact met den vijand. Sedert ik het Huis de vorige week mededeling deed van de tegenslag, welke aan de Mareth-front ondervonden werd, is de situatie zeer in ons voordeel veranderd. Generaal Montgomery's beslissing om zijn gewicht te werpen op de flankbeweging in plaats van de frontaanval vol te houden, is met succes bekroond. Een nieuwe ernstige nedrlaag is door het woestijn-leger toegebracht aan de asstrijdkrachten, welke reeds zo lang achtervolgd werden.

De beslissende doorbraak, welke werd uitgevoerd door Generaal Bernard Cyril Freybergs strijdmacht werd in buitengewone mate gesteund door nieuwe vormen van intensieve luchtaanvallen, waarbij honderden Britse vliegtuigen gelijktijdig werden gebruikt. De vijandelijke verliezen in manschappen en materiaal zijn natuurlijk zeer ernstig geweest en materiaal zijn pantserdivisies zijn biezonder gehavend en verzwakt.

Het is echter te vroeg om te zeggen welk deel van de 20e en 21e Italiaanse legercorpsen zijn achtergelaten" (een donderend gelach begroette deze verklaring van Churchill).

De krijgsverrichten worden met de uiterste krachtsinspanning voortgezet. Men moet niet vergeten, dat deze nieuwe verrichting van het woestijnleger moet worden gezien in verband met de gehele strijd aan het Tunische front. De zeer mooie onophoudelijke opmars van de Noordamerikaanse strijdkrachten en de grotere activiteit in de Franse sector en aan het front van het Britse le leger spelen alle hun rol in de combinaties van Generaal Eisenhower als Opperbevelhebber en zijn plaatsvervanger Generaal Alexander" (Londen, (AP) 30.3).

Terwijl Premier Churchill nog sprak in het Lagerhuis bevestigde de Duitse radio zijn verklaring, dat El Hamma werd bezet. De radio zeide, dat Brits Indische en Nieuw Zeelandse troepen de Duitse stellingen passeerden en „de poorten van El Hamma bereikt hebben" (Londen, (AP) 30.3).

BRITSE VLOOT BESCHIET GABÈS.

Het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika maakte bekend, dat het gebied van Gabès, waar Rommel zich terugtrok, werd onderworpen aan een hevig vlootbombardement (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 29.3).

NIEUWSTE U.S.A.-TANKS GEBRUIKT BIJ DE MARETH-LINIE.

De Duitse adio zeide, dat de „laatste Noordamerikaanse tanks van het Pilottype gebruikt werden in de El Hamma sector" (Londen, (AP) 30.3).

GEALLIEERD COMMUNIQUE VAN NOORD-AFRIKA.

„Het achtste leger zette zijn opmars gisteren voort en heeft thans El Hamma en Gabès bezet. Nietegenstaande een krachtige weerstand van de vijandelijke achterhoede hebben onze troepen vordering gemaakt in Noordelijke richting.

Het totale aantal gevangenen sedert Maart bedraagt thans 8000. De Gedde strijdkrachten in de Gafsasector hebben voortgang gemaakt na vijandelijke aanvallen, waarbij 200 gevangenen werden genomen. In de lijke sector in het gebied van Djebel Abiod zetten onze troepen de opmars voort op moeilijk bergachtig terrein tegen een krachtig vijandelijk verzet. Meer dan 700 gevangenen werden gedurende de laatste twee dagen in dit gebied genomen.

Lucht: Gedurende de nacht van 28 op 29 Maart vielen onze bommenwerpers vijandelijke bevoorradingslijnen en verbindingswegen aan in de gebieden van Sousse en Sfax.

Gisteren voerden gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers aanvallen uit op vijandelijke voertuigen en troepenconcentraties. Gevechtsbommenwerpers der luchtmacht van de Westelijke woestijn vielen de vijandelijke troepen ten Noorden van Gabès aan en vernielden of beschadigden vele voertuigen. 17 Vijandelijke vliegtuigen werden gedurende de dag vernietigd. Vanal deze verrichtingen worden 10 onzer vliegtuigen vermist" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 30.3).

GEHELE TUNISCHE FRONT IN BEWEGING.

De radio van Algiers zeide: „Het gehele Tunische front is in beweging. De Noordamerikaanse troepen, welke Foundouk nàmen, rukken op naar de kust. In het gebied van Djebel Abiod veroverden de Geallieerde strijdkrachten een belangrijk wegenkruispunt niettegenstaande het krachtige verzet. Rommels troepen hebben alle versterkte stellingen opgegeven, terwijl zij zich langs de kust terugtrekken."

Voorts werd gezegd, dat het Britse offensief enigszins werd vertraagd door het slechte weer. De radio van Marokko deelde mede, dat het geheel van Djebel Abiod gisteren veroverd werd. In de Centrale sector zouden de Noordamerikaanse en Franse strijdkrachten Kairouan insluiten. Tevens werd een nieuwe opmars door de Noordamerikanen ondernomen in de richting van Sfax. Felle gevechten zouden op Maandag zijn gelverd in het gebied van El Hamma, waar een krachtige achterhoede de opmars van het achtste leger poogde te belemmeren. De radio van Algiers zeide, dat een nieuwe Geallieerde opmars is gemaakt ten Oosten van El Guettar langs de weg naar Gabès (Londen, (AP) 30.3).

DE AANVAL VAN HET 1STE LEGER IN NOORD-TUNIS.

William B. King seint van Beja, Noord-Tunis:

Het Geallieerde offensief in het Noorden van Tunis opende gisteren in de sector van Djebel Abiod toen Britse en Franse troepen de Duitse stellingen, die de weg van Tabarca naar Mateur kruisen, bestormden. De gevechten op de eerste dag hadden tot resultaat, dat een belangrijk aantal Italianen en enkele Duitsers werden gevangen en de posities werden bezet, die de As-troepen innamen na de Geallieerden in het begin van de maand over een afstand van 38 kilometer langs de weg teruggedreven te hebben.

De gehele nacht door deden de Britten aanvallen en de veldkanonnen hielpen hierbij flink mee. Dit duurde bij dag voor. De granaten regenden neer op de vijandelijke posities voor de oprukkende Geallieerde troepen uit en hadden verpletterende resultaten. De meeste verspreide vijandelijke batterijen werden ogenblikkelijk tot zwijgen gebracht. Uitgelezen eenheden van de nazies deden in de voormiddag een tegenaanval, doch het effect daarvan was niet direct bekend.

De aanval, die in de nacht van Zaterdag werd geopend, gaat goed. De algemene richting van de opmars is naar Tamara ten Noord-Oosten van Djebel Abiod. De eerste doelen — een reeks hoogten in het gebied van Abiod — zijn reeds genomen (Beja, (AP) 29.3).

DE BESPREKINGEN TUSSEN CATROUX EN GIRAUD.

Daniel de Luce seint uit Algiers:

Kringen van de Strijdende Fransen deelden mede, dat de Generaals Henri Giraud en Georges Catroux tot overeenstemming zijn gekomen over talrijke punten voor de politieke heropbouw van het Franse Imperium overzee.

Catroux, verbindings-officier tussen Giraud en De Gaulle, heeft een persconferentie bijeengeroepen voor morgen. Waarschijnlijk zal hij dan mededelen hoever zijn besprekingen met Giraud gevorderd zijn.

Personen die in nauw contact staan met Catroux, deelden evenwel mede, dat het grondwerk voor een Franse eenheid binnen de volgende acht of tien dagen zal worden gelegd. Daarna zal De Gaulle zelf naar Algiers komen om er zijn goedkeuring aan te hechten.

Men zeide, dat volgens het aanvankelijke plan, hetwelk door Catroux en Giraud werd besproken, Catroux aan het hoofd zal worden gesteld van een gereorganiseerde Franse Regering overzee. Giraud, die thans de „Franse burgerlijke en militaire Opperbevelhebber" is, zal dan Bevelhebber worden over de Franse strijdkrachten.

De Gaulle's eventuele positie is nog niet vastgesteld volgens deze personen, doch men zeide, dat hij door Giraud zal worden erkend als leider van de Franse belangen in het Franse moederland. Dit is een positie, welke van enorm belang zal zijn ingeval van een Geallieerde landing op Frans grondgebied Men was voorts van mening, dat Giraud, in de naaste toekomst tot de rang van Maarschalk zal worden verheven.

Ongeveer 50.000 Franse soldaten zijn tot nu toe gewikkeld geweest in de Tunische campagne en men schatte, dat met het arriveren van nog meer materiaal Giraud en goed bewapende strijdmacht van 300.000 man zal hebben, welke beschikbaar zal zijn voor de bevrijding van Frankrijk (Algiers, (AP) 29.3).

BRAZILIAANS CONSULAAT IN ALGIERS.

Het Braziliaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken maakte bekend:

„Teneinde zorg te dragen voor de Braziliaanse belangen in Noord-Afrika, is een Braziliaans Consulaat gevestigd te Algiers." (Rio de Janeiro, (AP) 29.3).

BELANGRIJKE CONFERENTIES VAN NOORDAMERIKAANSE OFFICIEREN.

Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog maakte bekend, dat hooggeplaatste officieren van leger en marine van het krijgsgebied in de Stille Oceaan een reeks conferenties beëindigd hebben over de plannen voor toekomstige campagnes tegen de Japanners. De besprekingen werden in Washington gehouden. Bij het doen van de bekendmaking zeide het Departement van Oorlog, dat de gezamenlijke Stafhoofden de vergadering bijeenriepen om de bevelvoerende officieren in de gevechtszones van de Stille Oceaan bekend te maken met de strategie, waartoe op de conferentie van Casablanca besloten werd.

Geen der beslissingen werd bekend gemaakt. Aan het hoofd van de groep van 15 officieren waren Luitenant Generaal Delos C. Emmons, die het bevel voert over de legerstrijdkrachten in Hawaii, Luitenant Generaal George C. Kenney, Commandant der Geallieerde Luchtstrijdkrachten in het Zuidwestelijk deel der Stille Oceaan, Luitenant Generaal Millar F. Harmon, Commandant over de legerstrijdkrachten in de Stille Zuidzee.

De bekendmaking zeide, dat de officieren in de naaste toekomst naar hun posten overzee zullen terugkeren.

Als vertegenwoordigers van Admiraal Chester W. Nimitz, Opperbevelhebber over de vloot in de Stille Oceaan, waren aanwezig: Luitenant Generaal Delos C. Emmons, Schout bij Nacht R. A. Spruance, Brigadier Generaal L. R. Boyd, Marine-kapitein F. P. Sherman en Marine-kapitein E. G. Small.

Als vertegenwoordigers van Generaal Douglas MacArthur, Opperbevelhebber in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, waren aanwezig: Luitenant Generaal George C. Kenney, Generaal-Majoor Richard K. Sutherland en Marine-kapitein H. J. Ray.

De bekendmaking zeide: „De bijeenkomst werd belegd door de gezamenlijke Stafhoofden om de bevelhebbers in de Stille Oceaan bekend te maken met de politiek en de plannen waartoe beslist werd op de conferentie van Casablanca, hun krijgsgebieden betreffende. Tegelijkertijd zijn de gezamenlijke Stafhoofden in staat uit de eerste hand de ontwikkelingen in de Stille Oceaan te vernemen en de meningen te horen van de Commandanten in het veld". De aanwezigheid van Kenney en Sutherland in Washington werd enkele weken geleden bekend gemaakt, doch de aankomst der anderen was geheim gehouden tot de conferenties beëindigd waren (Washington, (AP) 29.3).

Het nieuws van vandaag.

De besprekingen, welke in Algiers gehouden worden tusen de Generaals Giraud en Catroux vorderen goed en naar men zegt zal spoedig De Gaulle zich bij hen voegen voor het treffen van de laatste beslissingen. Generaal Georges Catroux wordt genoemd als het waarschijnlijke toekomstige Hoofd van de Franse Unie, terwijl De Gaulle Leider zal zijn van de Franse belangen in het moederland en Giraud Maarschalk zal worden met bevoegdheid tot het bevel over de Franse strijdkrachten. De 300.000 man, welke Giraud onder zijn bevel heeft, zijn nog steeds slecht bewapend en de beloofde wapenen uit de Verenigde Staten van Noord-Amerika laten lang op zich wachten (blz. 1).

Het Franse wereldrijk begint steeds meer de aandacht te vragen. De twijfel, die hier en daar omtrent Frankrijk heeft bestaan, toen dit land ineenstortte, is voor goed voorbij. Wrijvingen tussen vrije Franse leiders schijnen ten einde te lopen. Maar ook Frankrijk, een van de eerste naties ter wereld, werd in het beruchte artikel van de „Times" niet tot de „grote vier" gerekend. Het is Van Kleffens geweest, die tegen dit arrogante artikel heeft geschreven, zoals reeds verleden week gemeld. Vandaag publiceren wij de documenten met een beschouwing op blz. 1. Wat is trouwens een kleine natie? Beslist het geld hier alleen? Het antwoord is immers slechts afhankelijk van welke gezichtshoek men de zaak beschouwt. Brazilië is veel groter van oppervlakte dan de hele U.S.A.; Polens luchtmacht is groter dan die van heel het onmetelijke China; en voor de beschaving van de wereld heeft het kleine Hellas meer gedaan dan alle „grote vier" tezaam. Terecht merkt Van Kleffens op, dat De Nederlanden niet tot de kleine naties behoren. Dit deed Sprockel enkele maanden geleden. En dat doet vandaag ook de pers in Suriname, zoals op blz. 2 staat aangegeven.

Van de wereldfronten trekt Tunis nog de meeste aandacht. Na de schitterende manoeuvre, waarbij Montgomery de gehele Mareth-linie in bezit nam, rukten de Geallieerde strijdkrachten voorùit. Gisteravond werd El Hamma genomen en hedenmorgen passeerden de voorhoedestrijdkrachten door Gabès, nadat de vloot deze plaats gisteren beschoten had.

Ook de Noordamerikanen, Fransen en Britten aan de rest van de Tunische gevechtslijn zijn in de aanval en maken goede vordering (blz 1).

Berlijn werd voor de tweede maal binnen drie nacht enop hevige wijze gebombardeerd. 21 Britse bommenwerpers gingen hierbij verloren. Ook de Ruhrvallei werd bestookt, in het bizonder het ijzer-, staal- en kolencentrum Bochum. Van deze aanval worden 12 bommenwerpers vermist (blz. 3).

Het Geallieerde lucht-offensief is weer in volle gang boven West-Europa om de weg te plaveiden voor de toekomstige invasie. Dat deze misschien niet ver meer is, werd gezien in de bekendmaking van Minister Herbert Morrison, dat een kuststrook van ongeveer 16 kilometer tot militair terrein verklaard is (blz. 3).

Nederlands Van Kleffens wenst niet, dat de kleine naties worden achtergesteld.

„Wij kunnen niet de democratie proclameren en in de practijk enige weinigen laten overheersen".

Sprockels „Nederland is geen kleine mogendheid zoals Denemarken" vindt een echo in Van Kleffens' repliek tegen de „Times".

Wat zou er geschied zijn met G.B., U.S.A., U.S.S.R. en China, als Polen, Noorwegen, Nederland, België, Joegoslavië, en Hellas zich maar kalm bij de Duitse agressie zouden hebben neergelegd?

Toekennen grotere stem aan grotere mogendheden en kleinere stem aan kleinere is in strijd met democratisch beginsel, aldus de Minister van Buitenlandse Zaken

Grote Mogendheden beseffen het lijden van de kleine onderworpen landen niet voldoende, zegt Van Kleffens.

Reeds in het begin van Februari dezes jaars hebben wij een artikel gewijd aan „de oorlog der kleine naties", zoals deze tweede wereldoorlog werd genoemd. Wij hebben daarbij het grote belang van de kleine naties beklemtoond en een rede naar voren gehaald, welke door de nieuwsagentschappen van de grote mogendheden letterlijk verdonkeremaand werd, doch op andere wijze hier toch bekend is geworden. Wij doelen op de rede, welke Doctor Alberto Guani, vice-president van Uuruguay aan het banquet van de Pan-Amerikaanse Associatie in New York gehouden heeft. Guani, reeds geruime tijd Minister van Buitenlandse Zaken van zijn eigen land, kent de verwikkelingen, waarin kleine staten kunnen worden gewikkeld. Uruguay, een bufferstaat, heeft zijn onafhankelijkheid te danken aan rivaliteit tussen andere grote mogendheden, bij wier gratie het bestaat: Argentinië, Brazilië en Groot Britannië.

Later hebben wij een rede aangehaald van den Belgischen Minister van Staat, Frans van Cauwelaert, die betoogde, dat het bestaan van kleine staten in de toekomst evenals in het verleden noodzakelijk zal zijn. Van Cauwelaert kent ook de verwikkelingen van een kleine staat, want België, ook een bufferstaat, heeft zijn onafhankelijkheid ook al aan de politieke belangen van grote mogendheden te danken; Groot Britannië en Frankrijk. Groot Britannië, dat eerst gedoogde, dat België en Nederland verenigd werden, omdat deze vereniging wel van pas kwam, maar dat weinige jaren later ook de scheiding weer deed doorwerken, omdat die toen weer meer voegde. Guani en Van Cauwelaert hebben een vraagstuk aangesneden, dat ons hier van dag tot dag bezig houdt: welke zal onze positie zijn, wanneer straks de vrede komt, ten opzichte van onze grote geallieerden? Zullen wij onze onafhankelijkheid herkrijgen, als gelijkberechtigden, of als kleine jongens, die omdat ze goed hun best gedaan hebben een cadeautje krijgen?

Duitse systeem miskent belang van kleine naties.

Volgens de leer van de machtspolitiek, welke door Duitsland wordt aangehangen, hebben de kleine naties recht op niets. Binnen het kader van dit systeem wil Duitsland de kleine volken oplossen door verschuiving. Voor de Duitsers is de macht de moeder en de maat van het recht, zoals in de Duitse werkkampen en op de hogescholen wordt geleerd. Men leert er, dat de macht niet alleen de bron van het recht is, doch dat men de plicht heeft, er het uiterste gebruik van te maken.

Deze voorstelling van zaken vindt men tevens kernachtig terug in de uitspraak: Der Kampf ist der Vater aller Dinge."

Ook in Duitsland moet men echter weten, dat van alle landen slechts weinigen zoveel tot de beschaving hebben bijgedragen als het naar oppervlakte kleine Hellas, dat verleden week zijn feest vierde, en dat zijn kleine oppervlakte ook al weer aan de belangen van grote mogendheden danken moet.

Nog altijd lijkt ons de waarde van kleine staten het mooist uitgedrukt in het reeds vaker aangehaalde woord van onzen groten Koning Willem III, uitgesproken bij Zijn troonsbestijging in 1849: „....... een volk, groter in deugden dan in het bezit van een uitgestrekt grondgebied, krachtiger door eensgezindheid dan door zielental".

Met recht kunnen immer de kleine staten met trots genoemd worden om de menselijke grootheid, die ze zo vaak hebben gedemonstreerd en om de grote offers die zij gebracht hebben terwille van hun volksbestaan.

Het grote belang der kleine landen in een democratische wereld.

Ook kunnen kleine staten worden beschouwd als proefvelden. In een land immers met kleinere mogelijkheden vanwege zijn afmetingen, kunnen proefnemingen op kleiner schaal met even gunstige resultaten worden gedaan, waaraan groter staten dan weer waarde kunnen ontlenen en er van leren.

De tijd van de kleine staten is niet voorbij. Op het gebied van de veiligheid en het gebied van de welvaart zijn ze nog volkomen nuttig en ze zijn zonder gevaar voor de internationale orde en de economische welstand.

In een blad van een geallieerd land werd thans aan de positie der kleine landen te kort gedaan. En na Uruguay's Guani en na België's Van Cauwelaert heeft thans weer een Minister van een kleine mogendheid zijn stem moeten verheffen: Nederlands Eelco Nicolaas van Kleffens heeft moeten protesteren tegen een artikel in het meest conservatieve blad van Engeland (en vermoedelijk wel ter wereld): de „Times". Wij hebben het enkele dagen al gesignaleerd en tevens erop gewezen, hoe een Noordamerikaans

dagblad, de „World Telegram" zelfs kon schrijven, dat Minister van Kleffens door middel van een ingezonden stuk moest protesteren, omdat hij blijkbaar van officiële zijde geen genoegdoening kon krijgen tegen de sterke neiging van Noordamerikaanse en Britse overheersing ten aanzien van Geallieerde besluiten.

„Juist omdat de Verenigde Staten van Noord-Amerika en Groot Brittannië grote macht hebben bij beslissingen, is het noodzakelijker dan ooit, dat onze andere Bondgenoten rechtmatige erkenning erlangen als Geallieerde Naties. Dit is niet alleen een zaak van rechtvaardigheid, doch ook van veiligheid", zo schreef de „World Telegram."

Het gewraakte „Times"-artikel.

Wat behelsde dan feitelijk het gewraakte hoofdartikel in de „Times?" Telegraphisch heeft de plaatselijke Gouvernementspersdienst dit uiterst gewichtigde document opgevraagd en ons doen toekomen. De Nederlandse officiële instanties in Londen hadden het niet der moeite waard geacht het ter kennis te brengen van het eigen land, van Nederlands vrije staatsdelen. Er moest om gevraagd worden. Hieronder volgt een vertaling van het artikel van de „Times":

Het is nauwelijks aan te nemen, dat enig klein Europees land, dat medegesleept is in de oorlog na deze oorlog weer zal kunnen vluchten in het isolement, hetgeen het een gemakkelijke prooi zou kunnen maken van nieuwe agressie, doch de wegen moeten worden gevonden waarlangs onafhankelijkheid zowel voor de grote als voor de kleine naties zal kunnen worden verenigd met een groeiende volkomenheid van krijgskundige en staathuishoudkundige macht op grondslag van overeenstemming, welke overeenstemming de enige keuze is, en die past tussen anarchie aan de ene kant of Hitlerisme aan de andere zijde. Deze juiste opvatting is in beginsel aanvaard. Het enige wat overblijft is: haar in de practijk te brengen. Noordamerikanen stellen dikwijls de vraag, waarom de staten van Europa geen bond kunnen vormen, zoals de Staten van Noord-Amerika dit hebben gedaan. Doch misschien zou toch een betere parallel kunnen worden getrokken, wanneer men de twintig verschillende en onafhankelijke staten van Noord en Zuid-Amerika met hun verschillen van oorsprong, taal en traditie hierbij voor ogen houdt. In het bizonder is deze parallel de bestudering waard in deze tijd nu de oorspronkelijke Monroe-leer zich heeft verbreed en verdiept tot de politiek der goede nabuurschap, noch is het onbelangrijk te herinneren aan het feit, dat Grot-Brittannië in meer dan een deel van de wereld zijn eigen Monroe-leer heeft gehad. De politiek der goede nabuurschap in het werelddeel Amerika is stevig gegrondvest op de Monroe-leer en zou zonder deze niet tot bloei hebben kunnen komen. Zij is geworteld in de erkenning dat de Verenigde Staten de immuniteit van elk Amerikaans grondgebied voor een aanval van buiten beschouwen als een aanval op eigen veiligheid en tenvolle willen medewerken om deze immuniteit in stand te houden. In iedere toekomstige wereldorganisatie zal op redelijke wijze rekening moeten worden gehouden met aardrijkskundige nabuurschap. Het gezond verstand verzet zich tegen enig systeem van veiligheid, dat bijvoorbeeld de verdediging van het Panama-kanaal zou leggen in voor het grootste deel niet Amerikaanse handen en terwijl de reorganisatie van de veiligheid in Oost-Europa een aangelegenheid zal blijven van algemene en wereldwijde zorg, zal de kern van de militaire en economische macht in dat gedeelte van de wereld in de eerste plaats in Russische handen moeten liggen. Dit is een steenhard feit, dat niet kan worden genegeerd door wensdromen. De erkenning van deze feiten en hun consequenties is voorwaarde voor de vestiging van blijvende en op vertrouwen berustende betrekkingen met Rusland en moeten een wezenlijke factor vormen zowel van de Britse als van de Amerikaanse politiek."

Elkeen, die bovenstaand stuk gelezen heeft, zal Van Kleffens' protest billijken. De bezorgdheid, dat Groot-Brittannië, de Verenigde Staten, Rusland en China, na de oorlog de zaken onder elkaar zouden regelen en de vertegenwoordigers van de kleine mogendheden aan de conferentie-tafel wel zouden verwelkomen, laten spreken, doch het gezegde ongehoord laten, leefde inderdaad onder ons. Van Kleffens wees er terstond op, dat de betekenis van de kleine naties niet moet worden onderschat en wijst daarbij — omdat hij uiteraard slechts namens Nederland kon spreken — op de enorme staatsdelen, waaruit ons koninkrijk is samengesteld.

Wij weten niet of hetgeen de pers in ons vrije staatsdeel schrijft of publiceert doordringt tot de kringen in Londen, die maar te vaak vergeten, dat niet zij, maar Suriname en Curaçao het vrije Nederland niet vertegenwoordigen, maar zijn.

Onze Gouvernementspersdienst mocht in deze misschien iets ijveriger zijn. Maar het is Curaçao's John Horris Sprockel, geweest, die reeds lang geleden, sprekend bij een openbare gelegenheid — het openbaar gehoor ten Paleize bij gelegenheid van Prinses Margriet Francisca's geboorte — als voorzitter van de Staten van Curaçao heeft beklemtoond, dat Nederland geen kleine mogendheid is gelijk Denemarken bijvoorbeeld, maar een groot Nederlands imperium, verdeeld over drie werelddelen. Wij hebben nimmer vernomen, of men in Londen aan deze belangrijke rede van den voorzitter van de volksvertegenwoordiging van een vrij Nederlands staatsdeel de nodige aandacht heeft gewijd. Maar zo ja, dan is Van Kleffens' stuk een echo, wanneer ook hij de vraag stelt, met welk recht drie of vier grotere mogendheden zouden mogen beslissen over het lot van de massa's der Nederlandse bevolkingen.

Van Kleffens zou niet de internationaal bekend staande Nederlandse Minister van Buitenlandse Zaken zijn, indien hij niet te kennen gaf wel te beseffen, dat concessies aan practische noodzakelijkheid moeten worden gedaan. En dat deze concessies in oorlogstijd groter zijn dan in vredestijd zal iedereen begrijpen. Maar dan moeten de grotere mogendheden eens wel beseffen, dat de thans onderworpen landen lijden in een mate, die door de grotere mogendheden misschien niet ten volle begrepen wordt.

VAN KLEFFENS.

Zo antwoordt Min. Kleffens

Wij laten hieronder de vertaling van Van Klefgens ingezonden stuk volgen:

Mijnheer:

Uw hoofdartikel van 23 Maart dringt mij ertoe kortelings de persoonlijke opvattingen van iemand, die gedurende een groot aantal jaren practisch met deze vraagstukken in aanraking is geweest weer te geven.

Er bestaat tegenwoordig een sterke — gelukkig geen algemene — neiging in Groot Brittannië en de Verenigde Staten om een dominerende positie in zaken van min of meer algemeen belang op te eisen voor beide Angelsaksische gemenebesten alsmede voor Rusland en, ofschoon minder algemeen, ook voor China: de grootste politieke eenheden in de wereld, met uitsluiting van de moorddadige staten Duitsland, Italië en Japan eveneens met uitsluiting van Frankrijk.

De inzichten van de kleine staten worden in genen dele gegeerd, doch zij leggen volgens de sprekers en de schrijvers van deze school minder gewicht in de schaal ten aanzien van hun uiteindelijk oordeel, dat gebaseerd schijnt te zijn op omvang en macht. Ik ben van oordeel, dat in een wereld, die zichzelf wijdt aan een nieuwe democratie, dit een verouderde opvatting is. In nationale zaken zijn wij boven het standpunt uitgestegen, dat rijkdom politieke macht verschaft. De arme arbeider heeft precies dezelfde stem als de rijkaard.

Het is moeilijk in te zien, dat in internationale aangelegenheden democratisch gezinden het rechtvaardig zouden achten meer gewicht toe te kennen aan de stem van grotere machten dan aan die van kleinere, hetgeen niet wil zeggen: kleine.

Macht en invloed in nationale en internationale aangelegenheden zijn een ding, meningen en inzichten een ander. De grote machten, de zg. „grote vier", schijnen begerig te zijn om de gemeenschap der volken te beheersen; de kleinere naties, wier leven afhankelijk is van verstandige internationale samenwerking wensen de algemene zaak te dienen en ik waag het op te merken, dat dit meer waarde heeft, omdat het minder zelfzuchtig is. Uit dien hoofde eisen zij een stem op aan de conferentie-tafel.

Men zegt wel eens, dat de grote mogendheden recht hebben op het laatste woord, omdat zij grotere offers brengen en een grotere last dragen. Ik twijfel eraan of deze opvatting beslissend moet zijn. De kleinere mogendheden lijden voor de fouten, die door de groten ten aanzien van de haar door zichzelf toegedachte sterkte en kracht zijn gemaakt, fouten, die dikwijls zijn gemaakt tegen het uitdrukkelijk advies van de kleinere staten in, en waaruit dikwijls zulke misverstanden zijn ontstaan dat hun leven in gevaar werd gebracht zelfs in grotere mate dan dat van hun machtiger vrienden.

Evenmin mag men de belangrijkheid der kleinere mogendheden onderschatten. Wat zou, om slechts een voorbeeld te geven, zijn geschied met Groot Britannië en indirect ook met de Verenigde Staten, Rusland en China, wanneer Polen, Noorwegen, Nederland, België, Joegoslavië en Hellas zich maar kalm hadden neergelegd bij de Duitse agressie?

De snelheid van het Duitse, Italiaanse en Japanse vooruitdringen zou in dat geval zijn vermeerderd in een mate, die zeer goed rampspoedige gevolgen zou hebben gehad evenzeer voor de grote als voor de kleine landen, terwijl de Geallieerde scheepsruimte dan vele millioenen tonnen minder zou hebben bedragen en grote voorraden in handen van den vijand zouden zijn gevallen, die thans den Geallieerden ten dienste staan.

Nederland heeft een bevolking van 9 millioen in Europa, van 70 millioen in Azië om nog niet eens die in Nederlands West Indië te noemen. Met welk recht zouden drie of vier grotere mogendheden mogen beslissen over het lot van deze massa's? Voegt daarbij de bevolking van andere Geallieerde landen en deze vraag wordt des te dringender.

Ik besef zeer goed, dat concessies aan practische noodzakelijkheid moeten worden gedaan. Maar deze moeten worden beschouwd als concessies, en niet als een recht voor anderen. Bovendien zijn zulks misverstanden in oorlogstijd noodzakelijkerwijze groter dan in vredestijd. Iedereen zal dit begrijpen.

Maar dit maakt het hoofdargument niet zwakker noch verandert het dit. Wanneer wij werkelijke democratische idealen koesteren, dan moet deze gedachte de overhand hebben. Wij kunnen niet democratie proclameren en in de practijk enige weinigen laten overheersen. De thans onderworpen landen, die lijden in een mate, die niet steeds voldoende elders wordt begrepen, hebben het recht iets anders te eisen. Geen rechten zonder verplichtingen.

Wanneer daarom de kleinere naties haar stem opeisen, moeten zij ook ten volle bijdragen tot de algemene veiligheid in verhouding tot de bijdragen der grotere mogendheden.

Met alle hoogachting,
E. N. van Kleffens, Nederlands Minister van Buitenlandse Zaken.

De dank van het vrije Nederland groot, dat Van Kleffens gesproken heeft.

Deze bovenstaande brief zal de instemming van ons gehele vrije staatsdeel hebben. Deze brief stemt ons dankbaar, omdat wij hieruit eens te meer leren beseffen, welk een voordeel het is, dat de regering Der Nederlanden in een wereldcentrum gevestigd is en bij voorkomende gelegenheden terstond kan reageren. Of het bericht uit „World Telegram", dat Van Kleffens langs officiële weg geen genoegdoening heeft kunnen erlangen, juist is, weten wij niet. Wij weten zelfs niet, waarop „World Telegram" zijn veronderstelling baseert.

Er wordt hier veel critiek geoefend op de regering en terecht want dit is de wijze, waarop een democratie bestaat: geen slavengehoorzaamheid, maar het recht van spreken, wanneer men meent, dat fouten gemaakt worden Laffe boosaardige critiek is de kracht der anarchisten, maar het op passende wijze uiting geven aan zijn overtuigingen, ook al gaan die pal tegen de mening der overheid in, is vruchtdragend, mits althans het plichts- en verantwoordelijkheidsbesef aanwezig zij om zich strict en gehoorzaam te onderwerpen, zodra de regering een bindende uitspraak heeft gedaan. Terzake van het oefenen van critiek werd nog onlangs door het Hoge Gerechtshof van een onzer democratische geallieerden, in Mexico, dit recht uitdrukkelijk veilig gesteld. Beter zelfs misplaatste of foutieve critiek dan geen critiek, aldus de wel heel sterke uitspraak, zoals die in „Dagblad Amigoe di Curaçao" van verleden week Vrijdag verscheen, **„verkieslijker misplaatste of foutieve critiek dan in het geheel niets uit vrees voor straf of represailles van overheidswege."**

Wie oren heeft om te horen, die hore.

Maar er moet ook het besef zijn, dat de pers er is om aan een overheidspersoon de dank en hem toekomende hulde te betuigen namens het publiek voor een gestelde daad. Dat thans Van Kleffens bij een gelegenheid, waarin ons Koninkrijk niet eens met name genoemd werd — maar waar juist verzuimd werd ons wereldomspannende koninkrijk, die plaats toe te kennen, die het toekomt in het concert der volken — terstond openlijk zijn en onze mening heeft gepubliceerd stemt dankbaar. En wij menen, dat vele der kleine naties dit ferme woord zullen waarderen, want het lijkt ons bijna overbodig nogmaals te wijzen op de Boodschap van Wilson op 8 Januari 1918 aan het Congres, alsmede op de Punten van Pius XII en de Atlantische Brief, zoals deze documenten in „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 19 December 1942 zijn gepubliceerd.

Het beginsel van de gelijkberechtigdheid straalt uit de opzet van al deze documenten. Het bestaansrecht en het recht zijn eigen zaken zonder inmenging van anderen te regelen moet niet zijn een abstract begrip maar is de onmisbare grondslag voor elke rechtsorde. Wie gelooft in de vrede, moet helpen zoeken naar de middelen om het bestaan der kleine volken mogelijk te maken en tegen aanslagen te waken. Het was de bedoeling van de Volkenbond, om dit te verwezenlijken. De solidariteit van alle volken, die deel uitmaakten van de Volkenbond, wordt in het Pact duidelijk erkend. Een grote verzwakking betekende de weigering van een dier grote mogendheden, van de Verenigde Staten van Noord-Amerika, om tot de Volkenbond toe te treden.

Samenwerking, geen isolement.

Het is toen een fout geweest, ineens de volle samenwerking der volken te willen en voor mogelijk te houden. Men heeft te hoog gegrepen. Om daartoe te geraken, had men een tussenweg dienen te kiezen, om zich op die wijze allengs aan te passen aan het gestelde doel. Daarna zijn vele conferenties gehouden op allerlei gebied, doch alle mislukten.

Wij mogen evenwel niet blijven staan op het standpunt, waarop wij ons vóór de oorlog bevonden. Met Van Kleffens erkennen wij volmondig, dat **er samenwerking moet zijn en geen ongebondenheid, noch een zelfstandig van elkaar staan.** Men moet in het gemeenschappelijk belang offers weten te brengen ook wanneer het ons niet rechtstreeks ten goede belooft te komen. En nationale gemeenschap, die slechts tot uiting komt bij het bezoek der bevriende vorsten of bij het openen van tentoonstellingen, is geen solidariteit. Het moet een meer werkelijke vorm zijn. Laat ons voortgaan op de weg naar solidariteit op het gebied van nationale verplichtingen en wederzijdse hulp.

Wanneer de Verenigde Volken, volgens de Londense „Times" slechts uit „vier grote" en bijgevolg uit 27 kleine naties bestaande, na de heldhaftige strijd zegevieren zullen, zoals het onze overtuiging is, dat zij dan uitgroeien tot de grote en kleine, **zelfstandige**, doch niet losstaande gemeenschappen, waarin de begrippen van eer, recht en de vrije persoonlijkheid hun juiste plaats hebben, die de theorieën der „philologische Umwertung" van Goebbels tot een bespotting maken. Vertrouwen, toewijding en eerbied voor elkanders rechten moeten de bestanddelen van onze medewerking en samenwerking zijn.

Erkenning van en eerbied voor elkanders onvervreemdbare rechten moet de grondslag des vredes zijn en niet de garantie van een of andere grote mogendheid. Vrijheid en onafhankelijkheid, gebaseerd op de garantie van een andere mogendheid, is noch vrijheid, noch onafhankelijkheid.

Op economisch gebied is het mogelijk, dat de landen zich inwendig organiseren en **op een gemeenschappelijk plan sommige dingen voortbrengen, zonder zich in zichzelf op te sluiten.** Ook zonder het artikel in de „Times" zouden wij na de oorlog niet gevlucht zijn in het isolement. De aanpassingsmogelijkheid van kleine staten is groter dan die van de grote. Oostenrijk is hiervan een goed voorbeeld. Niettegenstaande de grote moeilijkheden, waarmede Oostenrijk na 1918 heeft te kampen gehad, is het economisch levensvatbaar gebleken.

Bestaansmogelijkheden zijn in de toekomst stellig voor de kleine staten weggelegd. Het is het belang van de wereldorde, **dat de kleine staten tussen de grote blijven bestaan en met hen samenwerken.**

SURINAAMSE COMMENTAAR.

Het blad „De Surinamer" levert commentaar op Minister Van Kleffens' brief aan de (Londense) „Times".

Het blad schrijft o.a.: „Het Nederlandse Rijk is geen kleine mogendheid, doch een machtig, gemenebest in drie Werelddelen. Wij staan eensgezind achter onzen Minister van Buitenlandse Zaken. Wij vragen ons af wat er met ons zou geschieden, wanneer inderdaad de theorie van de „grote vier" in de practijk zou worden **gebracht.**"

CURAÇAO

NIEUWE VOORZITTER IN.-CU?

Naar verluidt is dezer dagen de benoeming te verwachten van Meester Henri J. M. Hoogeveen tot voorzitter van de In-Cu.

DE MILITAIRE POLITIE.

Morgen bestaat het Corps Militaire Politie-troepen 15 jaar. Ter gelegenheid hiervan zullen zowel op Aruba als op Curaçao recepties gehouden worden. Op Aruba wordt de receptie gehouden in de Passangrahan van 11 tot 12 uur. Vóór de Passangrahan zal de politie-brandweer een demonstratie geven. Op Curaçao is er receptie in de cantine van het Corps der Militaire Politietroepen te Rio Canario. Hier zal de Politie-harmonie spelen.

ST. ELISABETHS GASTHUIS VERPLICHT BEDRIJF.

Naar Publicatieblad No. 50 van het jaar 1943 meldt „is op verzoek van den Rector het St. Elisabeths Gasthuis tot verplicht bedrijf verklaard, omdat de huidige omstandigheden ten aanzien van deze instelling van dien aard zijn, dat zodanig verloop van personeel dreigt te ontstaan, dat het gevaar bestaat, dat het Gasthuis niet naar behoren zal kunnen functionneren.

Het Hoofd van het Bureau voor Sociale- en Economische Zaken kan slechts ontheffing van het dienstverband verlenen".

APOSTOLAAT TER ZEE.

Maand-overzicht Februari 1943.

Men schrijft ons:

Het Zeemanshuis van het Apostolaat ter Zee aan de Klipstraat werd in Februari bezocht door ten minste 3180 Geallieerde zeelieden. Het aantal hotelgasten was 34 met een totaal van 466 logeerdagen. Deze zeelieden waren afkomstig van Nederland, Chili, Groot Brittannië, Noorwegen, Verenigde Staten van Noord-Amerika en Zweden.

Naast de gewone ontspanningen en het dagelijks onthaal der zeelieden vonden nog twee gezellige avonden plaats. Medewerking werd verleend voor de opvoering van „Tropenadel" door de toneelclub „Inter Nos" ter verpozing van de zeelieden. Een goed geslaagde pic-nic naar Brakkeput werd georganiseerd, waaraan door meer dan 70 zeelieden werd deel genomen.

WEDERVOORT WEER GEVANGEN.

Naar wij vernemen is Wedervoort, die Maandagochtend ontsnapte uit de gevangenis, gistermiddag weder gevat op Santa Rosa. De onderbreking van zijn straf was dus van korte duur. Wedervoort is zoals men weet tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld wegens de moord, die hij te Scharloo pleegde.

Bij ontstentenis van een corrector verschijnt de krant slechts gedeeltelijk gecorrigeerd.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Di., 30 Maart:

Telegram Afdeling: Carrière, tel. 553, Hotel kamer 29.

Shipping & Supplies: De Roos, tel. 417, Negropont 33A.

Scheepvaart Afdeling: v.d. Harst, tel. 701, Emmastad 104.

Dok-afdeling: Van Veen, tel. 431.

Sportclub „Asiento": De jaarlijkse algemene ledenvergadering zal hedenavond gehouden worden in de nieuwe vergaderzaal van de Sociëteit Asiento. Aanvang 20.15 uur.

Hockey: Donderdagmiddag as. zal op het Asiento-terrein te Rio Canario weer een onderlinge wedstrijd worden gespeeld.

Nieuw bombardement op Berlijn.

Ook Ruhrgebied hevig door de Raf bestookt.

Engelse Oost- en Zuidkust tot militair terrein verklaard.

5 Duitse boten in het Kanaal tot zinken gebracht.

VOORBEREIDINGEN VOOR EEN INVASIE?

In de verwachting om „dit land te gebruiken als basis voor mogelijke offensieve verrichtingen" maakte Herbert Morrison, Engelands Minister van Binnenlandse Veiligheid, in het Lagerhuis bekend, dat de gehele Oost- en Zuidkust van Engeland tot 16 kilometer het land in met ingang van 1 April beperkt gebied zal worden. Hij zeide, dat geen algemeen verbod wordt afgekondigd tegen het bezoeken van het gebied, doch dat de toegang tot bepaalde plaatsen van tijd tot tijd zou kunnen worden beperkt of geheel belet zonder voorafgaande waarschuwing door de militaire autoriteiten voor militaire doeleinden (Londen, (AP) 30.3).

GEVECHTEN IN JOEGOSLAVIË.

Frank O'Brien seint uit Ankara:

Volgens goed ingelichte kringen hebben uitgebreide gevechten plaats tussen Joegoslavische patriotten en de Duitse strijdkrachten, terwijl nieuwe Duitse troepen in Beograd zijn aangekomen. In het Noorden van Serbië zouden de guerrilla's een spoorbrug nabij Kracougevatsj hebben vernield. In het Zuiden van Serbië zouden de patriotten slag leveren langs een lijn van 55 kilometer tussen Nisj en Pirot tegen Duitsers en Bulgaren.

Waarnemers van de Balkan legden de aankomst van nieuwe Duitse strijdkrachten in Beograd — waarvan het aantal nog niet bekend is — uit als een teken, dat de Duitsers van plan zijn een grote lente-campagne tegen de guerrilla's in Serbië te ondernemen. Deze kringen zeiden, dat de Duitse Generaal Fritz von Mannstein, die onlangs een post in het Duitse Hoofdcommando zou hebben gekregen, een order heeft uitgegeven welke zeide: „Gezien de mogelijke gebeurtenissen in het Middellandse Zeegebied is het absoluut noodzakelijk dat er kalmte in het land moet komen."

Deze kringen maakten tevens melding van andere tekenen, die wijzen op de Duitse zenuwachtigheid ten aanzien van eventuele gebeurtenissen in het Middellandse Zeegebied. Vele treinen voor het vervoer van passagiers in Hongarije zouden plaats moeten maken voor Duitse militaire bewegingen, die mogelijk in de richting van de Balkan gaan.

Van Thessaloniki tot de bergachtige Joegoslavische en Bulgaarse grenzen zouden Bulgaarse militaire constructie-ploegen haastig militaire wegen aanleggen en verbeteren. Naar men zegt zouden vele Gestapo-agenten op de Helleense eilanden zijn aangekomen en alle verdachte Hellenen naar het vasteland zenden. Ook zouden de verdedigingswerken van Thessaloniki hevig versterkt zijn. (Ankara, (AP) 29.3)

HERNEUWDE BOMBARDEMENTEN OP DUITSLAND.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit:

„Berlijn werd in de afgelopen nacht wederom hevig gebombardeerd. De eerste berichten geven te kennen, dat de aanval geslaagd was. 21 Bommenwerpers, die aan deze aanval deel namen, worden vermist. Een andere strijdmacht viel de objecten te Bochum en elders in het Ruhrgebied aan. Van de aanval op het Ruhrgebied worden 12 bommenwerpers vermist" (Londen, (AP) 30.3).

Voor de tweede maal binnen drie nachten viel de Royal Airforce Berlijn en het nijvere Ruhrgebied aan. De Duitse radio beweerde, dat 26 zware bommenwerpers werden neergeschoten, een zeker teken, dat de slag hard aankwam.

Uit vroegere ondervinden neemt men aan, dat sommige branden, die in de nacht van Zaterdag gesticht werden, de Royal Airforce naar het doel hielpen leiden voor het doen van de 60e aanval op de stad. Later deelde de Duitse radio mede, dat het alarm in Berlijn klonk om 1.30 uur en ongeveer 2 uren duurde. Men zeide, dat bommen werden geworpen in de woonwijken en dat in verschillende districten verliezen onder de burgerbevolking veroorzaakt werden. Met de voortzetting van het lucht-offensief, dat op 25 Maart begon met de aanval op Duisburg en gevolgd werd door de hevigste bestoking waaraan Berlijn ooit werd onderworpen, voorts door de aanvallen op Saint Nazaire en Rouaan, komen de Geallieerden hun belofte na om elke keer toe te slaan als het weer zulks toelaat.

Waarnemers merkten op, dat de aanvallen op Berlijn juist plaats vinden op het ogenblik, dat de nazie-leiders ergens moeilijkheden of tegenslagen hebben.

Vóór deze laatste twee aanvallen, die kwamen, terwijl het Duitse volk nog niet het verhaal vernomen had van Rommels terugtrekking, werd Berlijn aangevallen op 30 Januari, de dag dat de Luftwaffe haar verjaring vierde (Londen, (AP) 30.3).

STAAT VAN BELEG IN DUITSLAND.

Radio-Moskou zeide in een Tassbericht, dat Heinrich Himmler, hoofd van de Duitse politie, de staat van beleg in Duitsland heeft laten afkondigen en besloten heeft, dat de militaire rechtbanken vele gevallen zullen behandelen, die vroeger naar de volksrechtbank verwezen werden. Alle straatverkeer na 1 uur zou verboden zijn. Radio-Berlijn maakte op 18 Maart bekend, dat een nachtverbod, dat om 23 uur ingaat, werd ingesteld voor restaurants en openbare instellingen. Tass zeide:

Volgens goed ingelichte bronnen spruiten de orders van Himmler voort uit de toeneming van vernielings-activiteiten in Duitsland en talrijke overtredingen van de luchtbeschermingsmaatregelen." (Londen, (AP) 29.3).

SAMENZWERING TEGEN HITLER.

De Britse radio zeide: „Volkomen betrouwbare neutrale kringen maakten melding van een samenzwering tegen het Hitler-régime. Deze samenzwering zou zijn ontdekt en het complot werd vernietigd met het ter dood brengen van 50 personen. Hiertoe behoorden hooggeplaatst Duitse militairen, autoriteiten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en van het Ministerie van Economische Zaken. Onder de geëxecuteerden zou behoren een zekere I. R. Chelis van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, die beschreven wordt als een goede vriend van aHns Adolf von Moltke, de Duitsen Ambassadeur in Spanje, die de vorige week in Madrid overleed" (Londen, (AP) 30.3).

GEVECHT MET DUITSE E-BOTEN.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit: „Hedenmorgen vroeg onderschepten lichte kuststrijdkrachten onder bevel van Luitenant Donald Gould Bradord een aantal vijandelijke e-boten nabij de Oostelijke kust van Engeland.

2 Motor-kanonneerboten bestreden 5 der vijandelijke vaartuigen met kanonvuur en na verschillende voltreffers waren 2 vijandelijke boten opgeblazen. De wrakstukken vielen aan boord van een onzer vaartuigen, terwijl dit op de leidende vijandelijke boot invoer om deze te rammen. De e-boot kapseisde tot een hoek van 45 graden en een deel van de achtersteven werd afgerukt. Intussen bracht een andere kanonneerboot ernstige schade toe aan een vierde vijandelijke boot van den vijand.

Later deden onze strijdkrachten met succes een tweede aanval en beschadigden zij ernstig de laatste boot van de vijandelijke lijn. Ook werden voltreffers geplaatst op een andere groep e-boten, doch in de duisternis was het onmogelijk de volledige resultaten van dit gevecht waar te nemen. Tijdens de nacht bestreden torpedojagers op patrouille in hetzelfde gebied ook verschillende e-boten en plaatsten zij een aantal treffers. Onze strijdkrachten leden geen verliezen aan manschappen en het enige vaartuig, dat schade opliep, was de kanonneerboot, die de vijandelijke e-boot ramde" (Londen, (AP) 29.3).

VALSE VOEDSELKAARTEN VAN DE RAF.

Een bericht uit Berlijn aan de „National Zeitung" van Bazel deelde mede, dat het Duitse volk is gewaarschuwd tegen het gebruik van valse voedselkaarten, die door de Royal Airforce worden geworpen. Dit zal ernstig worden gestraft, misschien met de dood (Bern, (AP) 29.3).

NOG EEN BESPREKING TUSSEN HULL EN EDEN.

De Noordamerikaanse Staatssecretaris Cordell Hull en de Britse Secretaris van Buitenlandse Zaken Anthony Eden maakten een afspraak voor een nieuwe bespreking voordat een formeel diner door Hull gegeven zal worden. Eden gebruikte het noenmaal op het Witte Huis waar hij Roosevelts gast was sedert Zaterdag. Morgen vertrekt hp voor een serie besprekingen met Premier Mackenzie King en andere Canadese leiders. Eden is van plan het grootste deel van de week in Canada door te brengen (Washington, (AP) 29.3).

NAZIE-LEIDER AAN RUSSISCH FRONT GEDOOD.

Radio-Moskou deelde mede, dat Hans Volker, Hoofd van de Duitse élite troepen-detachementen, aan het Russische front gedood werd (New York, (AP) 29.3).

HET RUSSISCHE MIDDAG-COMMUNIQUÉ LUIDT ALS VOLGT.

„In de nacht van 29 Maart hadden geen belangrijke veranderingen plaats. Aan het Westelijk front consolideerden onze troepen de veroverde frontlinies en voerden zij verkenningsverrichtingen uit. De manschappen van de afdeling X vernielden een artillerie-batterij en ongeveer een compagnie van het vijandelijk voetvolk. 6 Machinegeweren, 18 tommygeweren, enkele dozijnen geweren en een ammunitie-opslagplaats werden veroverd. 17 Duitse bommenwerpers, vergezeld door 3 jagers, poogden de stellingen van onze troepen te bombarderen. De luchtdoel-afdeling onder bevel van Commandant Sjumikhin opende het vuur en binnen enkele minuten waren 3 vijandelijke vliegtuigen neergeschoten. De overige Duitse vliegtuigen wierpen en kele bommen en vluchtten snel terug.

Ten Zuiden van Bely overkomen de eenheden van een formatie de hardnekkige vijandelijke weerstand en veroverden zij in hun opmars 3 plaatsen. In de gevechten om deze plaatsen werden ongeveer 300 Hitlerieten opgeruimd. Onze troepen veroverden van den vijand 2 kanonnen, een mortierenbatterij en een ammunitie-opslagplaats

In het gebied van de middenloop der Noordelijke Donets deden Duitse schutters met automatische geweren een aanval op de stellingen van een onzer afdelingen. Onze troepen wierpen de Hitlerieten terug naar hun oorspronkelijke stellingen en brachten hen hevige verliezen toe. In een andere sector sloeg ons artillerievuur een grote samentrekking van vijandelijk voetvolk uiteen. Voorts werden 2 mortierenbatterijen tot zwijgen gebracht en een vijandelijk kanon met eigen drijfkracht vernietigd.

In het Kubangebied poogde de vijandelijke infanterie met steun van 7 tanks en 3 pantserwagens onze defensies te verkennen. Een onzer afdelingen beschoot den vijand met geschut en mortieren. De vijand werd hierdoor uiteengeslagen en 4 zijner tanks werden ontwricht. Onze vliegers haalden 9 Duitse vliegtuigen in luchtgevechten omlaag" (Moskou, (AP) 30.3).

FINS COMMUNIQUÉ.

Het Finse communiqué, gelijk uitgezonden door de radio van Helsinki, luidt als volgt:

„Op de Karelische landengte hebben gevechten plaats na meer dan gewone levendige patrouille-activiteiten. In de Oostelijke sector van het front werd een aanval van een vijandelijke compagnie, gesteund door artillerie- en mortiervuur, afgeslagen.

Op de Aunus-landengte werden pogingen van den vijand om de Svir op twee plaatsen over te steken verijdeld. In het Oostelijk deel van de landengte werd een vijandelijk detachement, dat onze stellingen naderde, afgeslagen met achterlating van verschillende doden. In het gebied van Rukajaervi waren onze patrouilles in contact met den vijand en brachten zij hem verliezen toe" (New York, (AP) 29.3).

GUERRILLA-KRIJG IN LETLAND.

Het Zweedse nieuwsblad „Svenska Dagbladet" deelde mede, dat gevechten wordt tussen Letlandse guerilla's in de provincie Latgale in het Zuid-Oosten van Letland en Duitse strafexpedities sinds de Duitse bezetting. De guerilla's, die geleid worden door Russen, vallen munitie-treinen en vervoermiddelen aan, die de fronten voor Leningrad en aan het Ilmenmeer voeden. De Duitsers zouden gedwongen zijn expeditie na expeditie te vervangen zonder dat de gevechten afnemen.

30 Mannen werden onlangs in het publiek gehangen op het marktplein van het dorp Audrini in het district Rezekne omdat zij Russen schuil hielden.

Het dorp werd door de Duitsers afgebrand. 47 Mannen en vrouwen werden door de Duitsers geëxecuteerd in het dorp Morduki in het district Ludza, om dezelfde redenen. (Stockholm, (AP) 29.3).

DUITS COMMUNIQUÉ.

„Systematische terugtrekking in Tunis".

Het Duitse communiqué, gelijk uitgezonden door de radio van Berlijn, luidt als volgt:

„In de Zuidelijke en Centrale sectoren van het Oostfront hadden op Zondag slechts plaatselijke gevechten plaats. Ten Noord-Oosten van Orel schoten grenadiers van een Duitse divisie infanterie 7 van de 8 vijandelijke vliegtuigen neer, die op geringe hoogte aanvielen. Ten Zuiden van het Ilmenmeer en nabij het Ladogameer hernieuwde de vijand zijn aanvallen. Tijdens gevechten, die de gehele dag duurden, werd de Sovjet-aanval afgeslagen. De vijand leed ernstige verliezen.

Gisteren zette de vijand zijn aanvallen op verschillende plaatsen van het Tunische front voort en werden hem hevige verliezen toegebracht. In het Zuiden van Tunis werden vijandelijke pogingen om de Duitse troepen te omsingelen verijdeld door de vastberaden weerstand en energieke tegenaanvallen van de Duitse troepen.

De Duitse en Italiaanse formaties begaven zich systematisch in nieuwe stellingen in deze sector. Bij vijandelijke aanvallen op plaatsen van de bezette Westelijke gebieden leed de bevolking hevige verliezen. Hier en boven de Noorse kust verloor de vijand 18 toestellen (New York, (AP) 29.3).

AANVALLEN OP BUIN EN KAHILI

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat Noordamerikaanse bommenwerpers de Japanse stellingen te Buin en Kahili in het gebied van het eiland Shortland aanvielen. Voltreffers werden geplaatst op Japanse startbanen en omliggende terreinen. De vliegtuigen keerden veilig naar hunne bases terug. (Washington, (AP) 29.3).

UIT DE PERS:

In „Jong Suriname" lezen wij over het boekengebrek o.a.:

Wanneer wij over nood spreken, denken wij in de allereerste plaats aan het Nederlandse Leerboek. Men moet maar eens de scholen van alle richtingen in Suriname en op Curaçao binnengaan, men moet maar eens de advertenties in Surinaamse bladen lezen, waarin „tegen elk aannemelijk bod" leerboeken van die of van die klasse te koop worden gevraagd, men moet maar eens luisteren naar de klachten van hen die studeren voor de Hoofdacte, de Taalacten, e.d. om onmiddellijk tot de conclusie te komen, dat de nood hoog gestegen is en dat er ongetwijfeld iets moet worden gedaan.

„Maar wat?" zal men vragen. De vraag stellen, is in deze o.i. haar beantwoorden: Nieuwe boeken laten drukken. Nu is het wel waar, dat men niet zonder toestemming van de uitgevers hun werken mag laten overdrukken, doch gelet op de bizondere tijden en omstandigheden, zal het in de toekomst zeker niet moeilijk vallen om de Nederlandse uitgevers ervan te overtuigen, dat het tijdelijk buiten werking stellen van hun rechten een algemeen belang was en dus dringend noodzakelijk.

Er is echter een andere vraag, die lastiger te beantwoorden is, nl. deze: „Hoe komt men aan het geld?" Ja, lastig is deze vraag, vooral ook hierom, omdat het nieuwe boek veel meer zal kosten, dan toen wij het uit Nederland lieten komen. Toch menen wij op een mogelijke oplossing te kunnen wijzen, een oplossing, waartoe een ieder bijdraagt (de studie van elk kind, van iederen onderwijzer, van elken machinist, enz., werpt toch vruchten af, die de gehele maatschappij ten goede komen) nl. een geringe belastingverhoging van bijvoorbeeld één opcent. Er zullen toch maar weinigen zijn, die hiertegen bezwaar zullen hebben, want wat voor verschil maakt het uit, of men met- dit mooie doel voor ogen-nou f 100.— of f 101.— f 400.—, of f 404.— belasting betaalt?

Hoeveel geld er precies nodig zou zijn, weten wij niet, maar we stellen ons voor, dat met de bovengenoemde bijdrage van de bevolking der beide gebiedsdelen, vermeerderd met een terugontvangen deel van de subsidie aan de Scholen (die nu immers van het Gouvernement de benodigde boeken zullen kunnen betrekken) reeds aardig wat, zo niet alles, bereikt zal worden, vooral als Curaçao en Suriname ook hierin willen samenwerken.

Natuurlijk zal men er rekening mee moeten houden, dat men meteen laat drukken voor bijvoorbeeld twee of drie jaar (wat na een eerdere overwinning op het Hitlerdom overblijft, zal ook dàn nog wel gebruikt kunnen worden, met desnoods een zeker percentage van de opbrengst aan de uitgevers wegens winstderving). De verschillende schoolbesturen zullen moeten opgeven, wat ze voor dit tal nodig hebben.

Waar gedrukt zal moeten worden?" is o.i. de lastige vraag. Maar ook hierin zal men tot een oplossing moeten komen. Wij stellen ons voor, dat aardig wat op Curaçao ¹) en in Suriname gedrukt zal kunnen worden, bijvoorbeeld rekenboekjes en taalboekjes; vele andere boeken, zoals leesboeken, atlassen, leerboeken voor de Hoofdacte, e.d. zouden hoogstwaarschijnlijk in [de Verenigde Staten van Noord-] Amerika gedrukt kunnen worden. Zowel in Suriname als op Curaçao, zullen er zeker wel lui te vinden zijn (in de eerste plaats onderwijzers en leraren), die — tegen een geringe vergoeding — zich met het nazien van de drukproeven zouden willen belasten.

Heel luxueus (Wat is de uitvoering van het Nederlandse boek toch altijd keurig geweest) hoeven de werken en werkjes er natuurlijk niet uit te zien; eenvoudige slappe bandjes, weglaten van illustraties uit taal-, lees- en vele andere boeken zijn dingen, waarmee we wel genoegen zullen moeten nemen. We leven in een „noodtijd" en wat we vragen is een „nooduitgave" van het Nederlandse Leerboek, als het kan zo spoedig mogelijk.

De leerlingen der diverse scholen en zij die voor de een of andere acte studeren vragen er om.

Gretige handen willen zij uitsteken. Naar het Nederlandse boek!!!

Vooral nu!!!

¹) Wat Curaçao betreft is „Jong Suriname" zeker te optimistisch. Het drukken van leerboeken is hier practisch onmogelijk, vooral als men beseft, dat deze boeken nu al, dus terstond, nodig zijn. En wat Suriname betreft, ook al weten wij dit niet uit eerste hand, menen wij, dat het ook daar te lang zou duren.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— Londen: Het Italiaanse communiqué deelde mede, dat de Geallieerden de druk in Tunis opvoerden en machtige gepantserde en infanterie-strijdkrachten in de strijd wierpen. De asstrijdkrachten zouden „nieuwe stellingen hebben ingenomen om te ontkomen aan een vijandelijke omsingelingspoging".

— Cairo (spoed): De hevigste aanval van de woestijnoorlog werd ondernomen door gevechtsvliegtuigen en bommenwerpers op samentrekkingen van vijandelijke vervoermiddelen langs de weg van Rommels terugtocht tussen Oudref en Sfax. 50 Vijandelijke voertuigen werden vernield en bijna 300 beschadigd.

Zware en middelzware bommenwerpers wachtten tot het slechte weer opgeklaard was en bestookten toen de terugtrekkende colonnes. De aanval duurde ongeveer een uur en de branden waren tot 100 kilometer ver zichtbaar. Talrijke vijandelijke voertuigen werden vernield. 9 Vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten door Geallieerde gevechtsvliegtuigen, die voortdurend patrouille-vluchten onderhielden boven het gevechtsgebied. De Geallieerde gevechtsvliegtuigen leden hierbij geen verliezen.

— Londen: Rommel heeft zich tot nu toe ongeveer 40 kilometer teruggetrokken in gede orde met gebruik van een krachtige achterhoede. Waarnemers in Londen zijn van meening, dat hij zal trachten een geregelde slag te ontkomen en langs de Noordamerikaanse colonnes aan zijn linkerflank door te glippen om verder naar het Noorden aansluiting te maken met Von Arnim. Een mogelijkheid is, dat een vertragend gevecht geleverd zal worden aan de linie van 65 kilometer tussen Kairouan en Sousse alvorens Rommel zich zal terugtrekken naar het gebied van Tunis en Bizerte. De laatste berichten zeiden, dat de Noordamerikaanse strijdkrachten in het Noorden zich op 28 kilometer van Kairouan bevonden en de vervoerweg van Bondeoh.

De resultaten van het Proefalarm.

Het verhaal van het Hoofd van de Luchtbeschermingsdienst.

Het was Vrijdag in de latte namiddag, dat de pers zich verzamelde rond het Hoofd van de Luchtbeschermingsdienst, Luitenant Emile Christiaan Johan Marie van de Laarschot om te vernemen, hoe de grote alarmoefening van de luchtbescherming voldaan had. Aan een keurig opgeruimd bureau zetelde de Luitenant en voor hem zochten de persmannen zich een plaatsje, gewapend met blocnote en vulpen. En daar begon de Luitenant te vertellen.

De oefening is goed geslaagd en er zijn veel dingen ontdekt, die verbetering behoeven en welke verbeteringen ook geld zullen kosten. De klacht in de kranten, dat de mensen zich niet inleven in de situatie, is juist, maar daar zal getracht worden ook iets aan te doen Men zal proberen een volgende keer de alarmoefening nog grootser op te zetten en meer de werkelijkheid te doen benaderen.

Sommige meldingen van branden kwamen te laat binnen, met het gevolg, dat het programma in de war liep, doch ook dit had zijn goede zijde, want nu moest de leiding ook inderdaad leiding geven in totaal onvoorziene gevallen. En deze leiding werd goed gegeven en ook verschillende diensten bleken na te denken hoe een niet verwachte situatie op te lossen. Dit stemt verheugend.

Sommige meldingen van een brand of ongeluk kwamen van een zekeren Cornelisse zonder verdere aanduiding. Dit is natuurlijk niet voldoende. Er zijn tientallen Cornelissen, Pietersen enz. Men moet het geval duidelijk opgeven en het doet niets ter zake of Cornelisse de brand opgeeft of Klaassen. De uitkijkpost is van belang, want dan kan de leiding de plaats localiseren.

De burgerwachters gebruikten te veel hun zaklantaarns, vooral ook naar boven gericht. Dat mag niet. De burgerwachters zullen echter om het gemakkelijker te maken een afscherming krijgen op hun lantaarn.

De wijken Colón en Domi waren niet goed verduisterd. Velen lieten binnen het licht zien, zetten de deur open en gingen kalmpjes op te stoep zitten. Dat mag niet. Licht mag alleen door de hulpdiensten gebruikt worden als er iets aan de hand is en door de wagens, die zich zo spoedig mogelijk naar de plaats des onheils moeten begeven.

De ontruiming van Cinelandia verliep uitstekend. De mensen schuilden in portieken enz. Van de schuilkelders werd weinig gebruikt gemaakt, omdat zij inderdaad meer dan vies zijn. Hierin zal echter voorzien worden. De schuilkelders zullen, zodra de hekken bij Openbare Werken klaar zijn, afgesloten worden, zodat zij niet meer als schuilprivaten dienst kunnen doen. Bij alarm worden zij geopend en dan zullen zij veel afdoender beschutting geven dan open portieken. Waar men echter ook schuilt, kruipt nooit onder auto's, want dat is levensgevaarlijk.

De leden van de hulpdiensten kwamen allen snel op en zonder ongelukken. Wat echter opviel, was dat na afloop van de oefening de mensen, die hun plicht vervuld hadden, zich in razende vaart naar huis spoedden. Dat is een groot gevaar voor ongelukken. Rijdt rustig naar huis terug. Bij werkelijke bombardementen liggen dikwijls de wegen open en is het levensgevaarlijk met zulk een vaart langs 's Heren wegen te snellen.

Van de ongeveer 25 noodambulances kwamen er 9 niet op. Dit zal streng onderzocht worden. Misschien zijn er voor sommigen verontschuldiging wegens het brandenvraagstuk.

Degenen, die met een auto opkomen voor een alarm, krijgen alarmbons voor benzine, zodat zij niet te kort worden gedaan in hun benzine. Aan iedere kant van de haven zal daarvoor een pomp open blijven.

Verschillende militairen trachtten auto's te doen stoppen met het doel mede te rijden naar hun posten. Zelfs traden enige landsdienaren daarbij zeer autoritair op. Zij eisten en bevalen mede te rijden. Dat is echter totaal niet juist. Zij hebben op dat punt niets te eisen, noch te bevelen. Of zij mede mogen rijden, hangt geheel af van de vriendelijkheid van den autobestuurder. De militairen of anderen hebben hierop echter totaal geen recht. Zij hebben vaste verzamelpunten overal verspreid, waar zij weggehaald worden. Het enige, dat zij te doen hebben, is om zo snel mogelijk bij een dier verzamelpunten te zijn. Daarvoor kunnen zij het beste hun eigen benen requireren.

Openbare Werken deden het reparatiewerk keurig en snel. Niets dan lof.

De ordonansen zullen voortaan vaste formulieren krijgen voor de overbrenging der orders, dat kan dan zeker geen verwarring meer geven. Een gedrukt formulier is vrij van zenuwen en dergelijke Het corps ordonansen, dat nog veel te klein is, heeft het geluk gehad enige Dames in zijn corps te mogen opnemen, die het werk serieus en plichtsgetrouw opvatten. Sommige mannen echter schijnen het werk van deze Dames niet voldoende te waarderen en menen zich allerlei grapjes te mogen veroorloven. Zelfs gebeurde het, dat sommige boodschappen niet werden uitgevoerd, omdat enige flauwe grapjassen er meer aardigheid in vonden de vrouwelijke ordonnans een beetje voor de gek te houden dan naar behoren hun plicht te doen. Dat is onmannelijk om van onridderlijk niet eens te spreken. Laat een ieder toch het werk dezer Dames, die zich bij een noodtoestand beschikbaar stellen om mede te helpen zoveel mogelijk ongelukken te voorkomen, niet belemmren door flauwe aardigheden, die niet eens geestig, maar wel onbeleefd zijn.

Overduidelijk is gebleken, dat er veel te weinig brandspuiten zijn. In de Verenigde Staten van Noord-Amerika heeft men een nieuw soort blokbrandweer gemaakt Deze zouden hier voor hier uitstekend voldoen. Zij kunnen achter een auto gehaakt worden en overal naar toe gebracht. De voorstellen om deze brandweerverbeteringen aan te brengen, zullen zo spoedig mogelijk bij de Staten van Curaçao worden ingediend. Deze verbeteringen zijn niet alleen voor de duur van de oorlog noodzakelijk en nuttig, maar ook voor later, wanneer ze verdeeld kunnen worden over de districten en eilanden, waar de brandweer bijna geen of weinig materiaal heeft.

Met brandweerwagens alleen is men er echter nog niet, want de hoofdzaak bij het blussen is nu eenmaal water. Er zal dan ook in de Staten een plan worden ingediend, om zo spoedig mogelijk vele zoutwaterputten te slaan, waaruit de brandweer zijn water putten kan. Ook wil men een groot zoutwaterreservoir op Otrabanda Deze noodzakelijke verbeteringen blijven haar nut ook na de oorlog behouden. Het enige nadeel is, dat de kroten, die overal op Curaçao verspreid staan, geen kans meer krijgen om af te branden. Dat was tot nu toe de enige manier om er af te komen. Deze miserabele toestand zal nu wel tot in eeuwigheid getuigenis blijven afleggen van de Curaçaose volkspolitiek.

De Leiding van de luchtbeschermingsdienst zal meer gecentraliseerd worden: één hoofdcentrum met drie nevencentra in Punda, Otrabanda en Emmastad, welke laatsten zelf leiding zullen kunnen geven.

De radio wordt niet afgezet, dus dat is geen reden om te zeggen: het is een oefening of ernst. Wanneer de vijand toch eenmaal boven het eiland is, heeft het geen zin de radio af te zetten. Integendeel, dan kan zij nog van nut zijn voor het doorgeven van berichten aan de bevolking.

De Luitenant besloot met enige raadgevingen aan de bevolking om toch vooral de verduisteringsbepalingen na te leven en te zorgen, dat ieder perceel bewaakt zij. Dezer dagen zal opnieuw een onverbiddelijk toezicht op deze bepalingen worden geoefend.

Wacht u, burgers, voor de gevolgen.

Nederland.

PRINS BERNHARD OVER PRINSES MARGRIET EN DE OORLOG.

Prins Bernhard heeft voor Radio Oranje het volgende gezegd:

„In de eerste plaats wil ik tot u spreken, als vader van een gelukkige familie. Als in ieder gezin hadden wij graag na onze beide meisjes een jongen gehad, maar wanneer ge ons lief dochtertje zoudt kunnen zien, dan zoudt ge begrijpen hoe verheugd wij met haar zijn. Nog voor mijn vrouw de nieuwgeborene had gezien zeide zij tot mij: „ik ben blij dat het een meisje is; wanneer het een jongen zou zijn geweest, dan had dat misschien te veel opwinding in Nederland verwekt en dan zouden er misschien slachtoffers zijn gevallen. Nu ben ik daarover ten minste gerust gesteld". De Prins vertelde dat hij het eerste bezoek van de beide prinsesjes aan Margriet had gefilmd en haar spelen met het babytje. Hij zeide ook dat er felicitaties van alle kanten van de wereld waren binnengekomen, die Prinses Juliana en hij zo snel mogelijk hebben beantwoord. „Misschien zijn door de tijdsomstandigheden sommige van onze bedankjes niet terecht gekomen en daarom zeg ik bij deze gelegenheid nogmaals dat al die gelukwensen in ons hart en in onze gedachten leven".

Prins Bernhard vertelde verder: de Prinses en het prinsesje maken het best. Prinses Margriet weegt nu acht en half pond. Over zijn reis naar Afrika vertelde de Prins dat hij op zijn vliegtuig met grote lettters „Margriet" had doen schilderen. Verder: dat hij in een buitgemaakt Duits vliegtuig over het Britse achtste leger had gevlogen: „tenslotte leverden wij onze machine veilig in Engeland af. Op onze gehele tocht hebben wij geen enkel vijandelijk vliegtuig ontmoet, maar overal vond ik de grootste hulpvaardigheid en vriendelijkheid. Ik heb veel dingen zien en maakt en ik heb veel gezien van de oorlog. Ik kan u dit zeggen: overal wordt het werk met grote energie voortgezet om het uur der overwinning te verhaasten, het uur dat uw bevrijding zal betekenen".

ROTTERDAM GEBOMBARDEERD.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „Overdag vielen Ventura's van het Bommenwerperscommando met een gevechtsescorte de scheepvaart te Rotterdam alsook de industriële doelwitten in Nederland en de spoorwegterreinen te Abbeville aan. Geen onzer vliegtuigen wordt vermist" (Londen, (AP) 29.3).

HITLERS WREED SPEL MET DE NEDERLANDERS.

Kalinin, de president van de Unie van Sovjet-republieken schrijft in een artikel in „Pravda":

„De Nederlanders worden op allerlei mogelijke wijze aangespoord zich te vestigen in de door de Duitsers bezette gedeelten van de Oekraïne, als deel van Hitlers permanente plannen tegen de Sovjets. Daarentegen worden Duitsers langs de Nederlandse kust gevestigd tegen Engeland".

Uit Stockholm wordt medegedeeld dat ten minste 800.000 Nederlanders nu uit de kuststreken zijn geëvacueerd. Velen daarvan bevinden zich in streng bewaakte kampen; bij Arnhem alleen reeds: 6000. Er worden ook geëvacueerden naar Duitsland gezonden. Naar Stockholm zegt: alleen reeds 4000 uit een kamp in de buurt van Deventer.

VULCAAN MERAPI ACTIEF.

Radio-Batavia deelde mede, dat de vulcaan Merapi weer tekenen van activiteit vertoont. Bij de vorige uitbarsting (in 1930) werden 1300 mensen gedood en 1100 huizen verwoest.

1400 NEDERLANDSE KINDEREN IN ZWITSERLAND.

Veertien honderd kinderen uit Nederlandse en West-Duitse, door de Geallieerden gebombardeerde streken, zijn met twee speciale treinen in Zwitserland aangekomen, waar zij vier à vijf weken bij families zullen worden opgenomen. Het aantal Nederlandse kinderen bedraagt 800. Volgens Germaanse (schantage) methoden: allen van N.S.B.-ouders.

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

— Gebedenboeken worden niet meer gedrukt in Nederland. Een R.K. weekblad doet een oproep tot toezending van tweedehands gebedenboeken.

— De Koningin heeft den voorzitter en de leden van de Biezondere Raad van Advies in buitengewone audiëntie ontvangen.

— Het vleesrantsoen is alweer verminderd: van 200 tot 125 gram per week (met been).

— Het inseline-rantsoen is tot een uiterst minimum verminderd.

— Een zeldzame Engelse postzegel van 10 shilling (1902) met de beeltenaar van Edward VII, overgedrukt met I.R. is te Amsterdam voor ƒ 48. kocht.

— Seyss Inquart heeft een groot herenhuis in Den Haag gehuurd waar hij zijn privé-voedselvoorraad heeft opgeslagen.

„De Tijd" schat het aantal door de oorlogsomstandigheden verwoeste en afgebroken huizen in Nederland op 30.000.

— De goedkoopste damesjurken in Nederland kosten thans honderd gulden.

— Bij een inval door de Duitse politie in een vergaderlocaal zijn 80 Nederlandse patriotten gearresteerd. Zij zijn tot gijzelaars verklaard. Tevens werd een lijst gevonden bevattende honderden andere namen.

— De „United Nations Information Office" te New York ontving van een onbekende vier wandschilderijen van den Nederlander Gerard Hordijk ten geschenke, voorstellende „de vier vrijheden".

— Te New York is 55 jaar oud, overleden de heer Hemmo F. Suur, zeer bekend in Nederlandse kringen.

— Een tweede concentratiekamp voor Joden is gevestigd bij Vught (N.B.).

— In het Joodse concentratiekamp te Westerbork zijn onlangs vier gevangenen gestorven van 75 tot 82 jaar oud.

— Bekend wordt gemaakt dat brieven voor door de Japanners gevangen gezetten op Java, Suriname, Borneo thans verzonden kunnen worden per speciale post.

— Een contingent Nederlandse militairen is uit Canada in Engeland aangekomen. Het bestaat uit gewone dienstplichtigen en vrijwilligers uit de drie Amerika's en vluchtelingen uit Nederland.

WERELDNIEUWS.

HUWELIJKSBEPERKING IN POLEN.

Het Poolse Telegraafagentschap deelde mede, dat de Duitse bezettingsautoriteiten in Polen nieuwe wetten hebben afgekondigd volgens welke het aan mannen beneden de 25 jaar en vrouwen beneden de 22 jaar verboden is om in het huwelijk te treden. Speciale vergunningen, die door de Duitsers uitgegeven worden, zijn nodig voor het sluiten van huwelijken tussen personen boven de genoemde leeftijden (Londen, (AP) 29.3).

DE KATHOLIEKE VROUW IN DE KATHOLIEKE ACTIE.

Tijdens de jaarlijkse vergadering van de Katholieke Vrouwenbonden in Amerika wees Mons. J. Ready, Secretaris van de National Catholic Welfare Conference, op de noodzakelijkheid van nationale eenheid in de Katholieke Actie. „Overal zien we, dat gestreefd wordt naar wat genoemd wordt het machtsevenwicht. In de tegenwoordige realistische oorlog tegen de boze elementen, die de Kerk en de menselijke vrijheid dreigen te vernietigen, ligt voor ons het machtsevenwicht in een onbaatzuchtige trouw aan de Katholieke eenheid. Op de hoeksteen der eenheid berust het welzijn van de Kerk in nationale aangelegenheden. Onze republikeinse regeringsvorm vordert, dat wij een alle staten omvattende politiek volgen, niet alleen voor de verdediging van onze rechten en instellingen, maar ook voor de verbreiding van de katholieke waarheid en cultuur in de Amerikaanse democratie...... Terwijl de waanzin van een niets ontziend materialisme en bruut machtsvertoon zich over de wereld dreigt uit te breiden, maken de geestelijke krachten van rechtvaardigheid, naastenliefde en waarheid zich al te dikwijls druk over minder consequente en onbelangrijke programma's...... Het komt mij voor, dat in het tot standbrengen van de hervorming, die de wereld zozeer behoeft, het machtsevenwicht bij de vrouw ligt. Laat de vrouwen, die de macht aanwenden voor de zo belangrijke zaak van een godsdienstige opvoeding, dan kunnen we onze hoop bouwen op een jeugdig geslacht met christelijke beginselen en zedelijk verantwoordelijkheidsbesef. Laat de vrouwen de onveranderlijke beginselen der christelijke rechtvaardigheid plaatsen tegenover heersende toestanden in huisgezin, fabriek, winkel en boerderij, dan kunnen we een maatschappelijke omgeving verwachten, waarin het Evangelie van Christus niet bespot wordt. Laat de vrouwen door bescheidenheid en christelijke zedigheid stelling nemen tegen de lange reeks in het maatschappelijk leven getolereerde vormen van onzedigheid, die verheerlijkt worden op het toneel, in de film en in de pers, dan zullen we heel spoedig getuigen zijn van een hervorming in de opvattingen en levenswijze van de jeugd".

STERFT BIJ HET OFFICIE.

Dom Cyril Columba Stenson O.S.B. (Benedictijn) intoneerde een psalm gedurende het vesperofficie in Prinknash Abdij. Toen hij de psalm aangeheven had, gaf hij het boek aan den monnik, die nevens hem stond, zakte ineen en bleek dood. Pater Stenson was 58 jaar en monnik van Prinknash, de bekende abdij, die van oorsprong Anglicaans, met communiteit en al zich onder den Primaat van San Anselmo in den Heilige stelde en dus katholiek werd.